

NÄKYMÄ

UTOPIA 2015

Näkymä utopiaan

Näkymä-ympäristötaitetapahtuman vuoden 2015 teema oli Utopia. Näyttelyn teema juhlisti taiteilijoiden kykyä tuoda näkyväksi uudenlaisia mahdollisia tulevaisuuksia. Mukana on aktiivisesti aiheeseen itse tarttuneita taiteilijoita, mutta myös kuraattorien mukaan kutsumia tekijöitä. Näyttelyyn liittyi kuraattorien ja Päivölän opiston yhteistyönä järjestämänä kolme taiteilijoiden työpajaa, nuorten workshop, yleisölle avoin seminaari ja kolme kuraattorikierrosta.

Näyttelyn kuraattorit Satu Kiuru (TaM) ja Mia Muurimäki (TaT, VTM) rakensivat näyttelyn dialogisesti, taiteen ja sosiologian rajapinnassa. Näillä alueilla virinnyt uusi kiinnostus utopiaa kohtaan on reaktiota tämänhetkisten ongelmien ylitsepääsemättömyyteen.

Näkymän taiteilijat tutustuivat Utopia-seminaarin yhteydessä Nahkialanjärven ja Ratamestarin talon näyttelyalueisiin huhtikuuisessa kevätssä.

Olemme ajautumassa kohti ei-toivottuja lopputuloksia ilmastonmuutoksen, taloudellisten paineiden ja teknologisten syötteiden tuottamassa kehyksessä. Liikkumavaroja ei vaikuta olevan. Entäpä jos aloittaisimme uudelleen, siitä mitä todella haluamme?

Omien halujen kohtaaminen on kaiken yhteiskunnallisen aktiivisuuden ytimessä. Yhdessä eläminen vaatii pohdintaa siitä, mikä olisi hyvä, miten vakuuttaisimme muut siitä ja miten tekisimme matkaa kohti toiveidemme toteutumista. Utopian luominen on neuvottelua itsen ja toisten kanssa, joka on kaukana pilvi-linnojen rakentelusta. Näkymättömän näkyväksi tekeminen on taiteilijan ydinosaamista – osaamista, josta meidän tulisi oppia herätäksemme haluavina, aktiivisesti maailmaan suuntautuvina olentoina. Näkymä kutsui prosessiin myös niitä, jotka suhtautuvat ajatukseen utopiasta kriittisesti ja halusivat koetella jaettujen unelmien kestävyyttä.

Näkymä on kevästä 2014 tehnyt tiiviisti yhteistyötä Satu Kiurun luotsaaman Päivölän opiston Kuvataidelinjan kanssa. Myös vuonna 2016 Ratamestarin talo muotoutui kokonaistaideteokseksi, josta löytyi niin opiskelijoiden omia töitä kuin kutsuttujen taiteilijoiden teoksia, joiden rakentamisessa opiskelijat olivat apuna.

Muurimäen tutkimustyön kautta Näkymällä on tänä vuonna kiinnikekohta Aalto ARTS:n Media Labissa kehitteillä olevaan Redesign of Society -hankkeeseen. Hankkeessa kehitetään utooppista metodologiaa (design fiction) yhteiskunnallisen suunnitteluosaa-misen rakentamiseksi. Metodologisen kehitystyön ohella täh-dätään konkreettisten, kansalaisten elämänmenoa parantavi-en konseptiaihoiden tuottamiseen.

Utopia on TaideAkaa ry:n taustaorganisoima 13. ympäristötaidenäyttely. Tänä vuonna näyttely toteutettiin Nahkialanjärven lisäksi Ratamestarin talon alueelle Akaan Toijalan keskustaan.

*Vuoden 2015 teema oli Utopia.
Näyttelyn teema juhlisti
taiteilijoiden kykyä tuoda näkyväksi
uudenlaisia mahdollisia
tulevaisuuksia.*

*Näkymä 2016 – näyttelyyn mukaan
valituiksi tuli kiitettävä määrä
Kuvataidelinjan opettajia sekä
oppilaita. Lisäksi osa oppilaista toimi
muiden taiteilijoiden assistentteina.*

**NAHKIALANJÄRVEN PUISTOSSA OLLEET
KUVATAIDELINJALAISET:**

Jane Lähteenpää ja Rauli Leitsa, Kuvataidelinjan lopputyö
Kaisu Sillanpää ja Sanna Paus, Kuvataidelinjan lopputyö
(mukana teosta tekemässä olivat Akaan yläasteen Jopo-ryhmä ja
heidän opettajansa Pia Vakkila)
Mira Salonen, Elina Vääntinen, Kuvataidelinjan edellinen vuosikurssi
Piela Auvinen
Riikka Mäkikoskelan teoksessa assistentteina oppilaat Rita
Pulkkinen ja Päivi Takala
Tellervo Viitaniemi, Kuvataidelinjan vieraileva opettaja
Bistrart-group, Italia (yhteistyössä Päivölän kanssa)

RATAMESTARIN TALOLLA OLLEET KUVATAIDELINJALAISET:

Bistrart-group, Italia
Esa Maa (assistentteina Kuvataidelinjan oppilaat Rita Pulkkinen,
Päivi Taipale ja harjoittelija Oona Eskelinen)
Gabriele Gervickaite, Liettua (Kuvataidelinjan oppilaat assistentteina)
Ottilia Roos, Kuvataidelinjan lopputyö
Tatu Heinämäki (Kuvataidelinjan vieraileva opettaja)

Kiitokset Päivölän matematiikkalinjalle ja Nokia Student Innovation
Labin harjoittelijoille avusta Näkymä 2015 -internetsivujen sekä
QR-koodien laatimisessa.

*Päivölän opiston Kuvataidelinjan
lopputyö: Kauas linnat karkaavat -
Visual Art School of Päivölä Institute,
Diploma work of Special studies:
Dream-o-Scope*

Tekijät:

Jane Lähteenpää

Rauli Leitsa

Materiaalit: peili, lasi, puutavara, kirkas akryyllilevy, tuloste kalvolle

Maisemaikkuna. Tirkistysreikä.

Lintukoto, jossa ei ole asukkaita. Aivan pönttö ajatus.

Löytämisen ilo, eikö kaikki aina olekaan miltä näyttää? Missä kulkee yksityisyyden ja yhteisen raja?

Paikka, jonne ei voi päästä ja jota ei oikeastaan ole olemassa, mutta silti on.

In English

Technique: mirror, glass, wood, acrylic plate, print on film
A mirage opens before your eyes. Is it a dream or reality?

Take a peek, and decide for yourself.
(Text: Jane Lähteenpää)

Päivölän opiston Kuvataidelinjan lopputyö: ILO - Visual Art School of Päivölä Institute, Diploma work of Special studies: ILO

*Tekijät:
Kaisu Sillanpää
Sanna Paus*

Puutarhalla on ehyttävä ja hoitava vaikutus ihmismieleen, samoin taiteella. Teoksemme ILO tapahtuu taiteen, puutarhanhoidon ja yhteisöllisten kokemusten risteyksessä.

Toivomme, että säät olisivat suotuisat kirjaimiin kylvettyjen kukkien siementen itämiselle. Kanssamme maata kääntämässä ja kylvämässä olivat Akaan yläasteen Jopo-ryhmän oppilaat opettajansa Pia Vakkilan kanssa. Teoksen lopullinen toteutuminen edellyttää kuitenkin jatkuvaa kukkien auttamista ja hoivaamista. Toivomme, että kaikki akaalaiset ja muutkin taidevieraat ottaisivat teoksen omakseen kitkemällä ja kastelemalla, tai vain seuraamalla sen tapahtumista.

Teoksen tavoite toteutuu, jos pääsemme ihailemaan ilolla kukkien avautumista. Utopia toteutuu, kun vaalimme sisäistä iloamme.

In English

I hope that the weather will be favorable for flowers sown in the letters. Humans are also needed: helping and nursing the flowers by weeding and watering them is needed for the realization of the art work. JOY is thus also a therapeutic, participatory work of art

I hope that the wait for bloom is rewarded and the flowers can finally fill their purpose in life despite the many dangers surrounding them. The goal of the art work is reached if we get to admire their bloom. The utopia will come true if we then are able to cherish the joy inside of us.

Kuvastin - Mirage

Tekijät:

Mira Salonen (valmistunut Kuvataidelinjalta 2014)

Elina Vääntinen (valmistunut Kuvataidelinjalta 2014)

Helva Launokoski

Jonas Paajanen

Taide on näkemistä. Omassa rauhassa, temppelimäisen sisäpihan yksinäisyydessä voit kuperien, koverien, epätasaisten ja eriväristen lasien läpi nähdä tutun, tavallisen ja turvallisen maiseman erilaisiksi Utopioiksi vääristyneenä. Uppoudu kesäiseen maisemaan ja itse luomaasi henkilökohtaisen kokemukseen.

In English

Art is about seeing. In your own peace, in the privacy of the inner-ward of a temple, you can see the familiar landscape warped through the convex, uneven, multicolour glasses. A variety of utopias. Immerse yourself in the summery view and in your own personal experience of it.

Kuplat

Tekijä:
Piela Auvinen (Kuvataidelinjan opiskelija 2016)

Kuvataiteilija, keraamikko Piela Auvinen (vas) assistenttinaan Päivölän Kuvataidelinjan opiskelija Rita Pulkkinen (oik) asentamassa Kuplat-teosta Nahkialan järven rannassa.

Koen utopian ja utopiat välttämättömiksi ihmisen kehitykselle. Ne ovat kuitenkin aina meidän ajassamme kuplia, jotka sen hetkiset realiteetit puhkaisevat. Toivoa on silti; aina tulee uusia utopioita, joiden takana on taas uusia. Oma utopistinen ajatukseni on, että kun utopiat loppuvat ihminen palaa alkuun.

Teen mm. keramiikkaesineitä työkseni ja olen viime aikoina alkanut laajentaa myös omista lähtökohdistani ns. ei-funktionaalisen muotoilun eli taiteen alalle. Kuplissa itseäni kiehtoo niiden vuorovaikutus luontoon sekä jatkuva kommunikointi ympäröivän kanssa. Teos muuttuu, on muutoksessa ja lopputuloksesta en ole itsekään varma. Ainoa varma on, että aika kuluu ja toivon ajan kulun näkyvän myös töissä kesän lopulla.

In English

As I see it, utopia and utopias are necessary for human development. At that, they are bubbles in our time, pierced by the realities of today. There is still hope; there will always be new utopias, and again new utopias behind them. My own utopian idea is, that when the utopias run out the humanity must return to its beginning.

My work is to produce ceramic artifacts. Recently I have started to expand my activities in the area of non-functional field, that is art. I'm infatuated by the bubbles, because they interact with the nature and communicate with the environment. The work of art changes, progresses and I cannot be sure of the end result – even as the artist. The only certainty is that the time will pass and I hope to see the passage of time in the artworks in the end of the summer.

Linja

Tekijä:

Riikka Mäkikoskela (TAT)

(assistentteina Päivölän Kuvataidelinjan oppilaat)

Pohdin ihmisten muovaamaa maailmaa omasta perspektiivistäni toisten ympäröimänä. Alkuun minut yleensä sysää tunne epävarmuudesta, liikkeestä tai muutoksesta. Ajattelen tekemällä. Usein työskentelyni lähtökohdat ovat fyysisiä ja materiaalisia, mutta kuin varkain välitön ilmaisu yhdistyy käsitteelliseen ajatteluun. Sekä työskentelymateriaalin että sen työstötavan valinta ovat minulle tärkeitä, sillä ne kantavat kulttuurisia merkityksiä. Molemmilla voin luoda merkitysyhteyksiä eri aikoina syntyneisiin tottumuksiimme ja tapoihimme. Käyttämäni keinot vaihtelevatkin suuresti: kuvataiteen perinteisistä materiaaleista arkisiin aineisiin.

Olen työstänyt ihmissuhteita, myötäelämisen pyrkimystä ja vaikeutta, oman itsen näkemistä ja unohtamista sekä tradition tulkintaa. Koskaan en voi kuitenkaan täysin palata takaisin tiettyyn – jo kokemaani – hetkeen: aika tuntuu sykliseltä. Tämä tuo muistot osaksi työskentelyäni. Ajalliset tapahtumat sekoittuvat riemunkirjavasti, kun elämä vierii hetkestä toiseen omalla painollaan. Koen, että elämää ja kokemustani siitä on mahdotonta pysäyttää kaksiulotteiseksi. Tämän vuoksi työskentelen kolmiulotteisesti.

In English

I ponder on the world created by humans from my perspective – surrounded by others. Usually, I am put into movement by a feeling of insecurity, movement or change. I think by doing. Often the starting points in my work are both physical and material, but as by stealth the immediate expression joins the conceptual thinking. Choosing both the materials and the method of working is important to me because of the cultural meanings they carry. Through both I can create connotations to our habits and customs that are historically formed. Often my methods differ greatly: from the materials used traditionally in art to everyday substances.

I have worked on relationships, the hardships of empathy, my ability to see and to forget myself and the interpretation of tradition. Yet, I can never go fully back to a specific moment that I have already experienced: time feels cyclic. Memories are a necessary part of my work. Linear events mix up in colourful shades as life rolls from one moment to another at its own pace. I think that life and my experience of it cannot be stopped and represented in two-dimensions. That is why I work in 3D.

Solarigrafia -projekti

Tekijä:

Tarja Trygg

(Projektin assistentteina Kuvataidelinjan oppilaat)

Tämä kuva kesältä 2014, Uunisaaresta, Helsingistä.

Nahkialanjärveä ympäröiviin puihin on kiinnitetty yksinkertaisia, oluttölkeistä rakennettuja neulansilmäkameroita. Niiden avulla voimme tallentaa kuvaa siitä mitä emme paljain silmin pysty näkemään. Kuukausien, jopa vuoden mittainen valotusaika tuo näkyviin auringon liikeradat maisemassa.

Solarigrafia -projektiini on osallistunut satoja ihmisiä ympäri maailmaa. He ovat kiinnittäneet purkkikameroitani korkeisiin rakennuksiin, puihin, tolppiin, ikkunalaudalle ym. paikkoihin. Pitkän valotusajan jälkeen "purkkiassistenttini" ovat sulkeneet neulanreiän ja lähettäneet kamerani takaisin minulle kuvien kehittämistä varten. On taianomaista nähdä miten erilaisilta auringon kulkuradat näyttävät maisemissa maailman eri puolilla. Yhtä utooppista on kokea kuvien lumous yhteisöllisesti, tuntea samaa innostusta eri puolilla planeettaamme elävien ihmisten kanssa. Tällaisia valokuvia kutsutaan solarigrafeiksi. Tulokset ovat aina yhtä yllätyksellisiä. Koskaan ei voi etukäteen tietää millainen kuva purkkikameran avulla saadaan aikaan.

Jos haluat liittyä solarigrafia-harrastajien joukkoon, vieraile Ratamestarin talossa. Siellä voit oppia tekemään oman kamerasi ja saat lisätietoja siitä miten toimia kuvan julkaisemiseksi Näkymän sivuilla. Voit myös tutustua projektiin sivustoltani:

<http://www.solargraphy.com> (Tryggin menetelmällä tuotettu kuva)

In English

Firmly fastened to the trees around the Nahkiala lake, there is a simple pinhole camera which we can use to collect pictures of what we can't see with bare eyes. Exposure time that can take months, sometimes even years allowing us to see the sun movements in the landscape.

Hundreds of people all over the world have participated in my Solagraphy Project. They have attached my pinhole cameras to places such as high buildings, trees, posts and window ledges. After a long exposure period, my "pinhole camera" assistants have shut the pinhole and sent the cameras back to me for developing. It has been magical to see how different paths of sun look in different landscapes. It is equally utopianistic to communally experience the allure of the photos, to share the same excitement with people from different places around the globe.

If you would like to join the Solagraph enthusiasts, please visit Ratamestarin talo. There you can learn how to make your own camera and you will receive more information on how to get your photo published on the Näkymä -website. Please visit my website if you want to know more about the project :

<http://www.solargraphy.com>

Kyvytön - Helpless

Tekijä:

Tellervo Viitaniemi

(toimii Päivölän Kuvataidelinjan vierailevana opettajana)

Haluan kouluttautua uudelleen, valmistua sairaanhoitajaksi ja mennä töihin SPR:lle auttamaan katastrofin keskellä Nepalissa eläviä haavoittuneita. Haluan myös, että katastrofin iskiessä kotipihaani pommina tai hirmumyrskynä, osaan parsia lähimmäisteni haavat ja antaa tekohengitystä. Haaveilen myös Jumalasta, joka auttaa meitä loppuviimeksi.

Tosiasiassa olen helsinkiläinen kuvataiteilija, joka osaa parhaassa tapauksessa sitoa haavan ja pidellä kädestä. NÄKYMÄÄN teen kuitenkin oman fiktiivisen pyhäinkuvani todellisista SPR:n sairaanhoitajasta Toijalassa sisällissodan keskellä 1918. Teoksen edessä voin kunnioittaa heidän panostaan ihmisyydelle ja hiljentyä toivomaan parasta kaikille.

In English

I want to earn another degree, to graduate as a nurse and go to work for the Red Cross in Nepal, so I can help injured people living in the middle of a crisis. I also want to know how to mend the wounds of my fellowmen and to be able to give CPR when a catastrophe hits my yard in the form of a bomb or a typhoon. I'm also dreaming of God, who could help us at the very end.

In reality, I am an artist living in Helsinki who could bandage a wound and hold someone's hand - at most. However, for the Näkymä Project I will make my own fictive saint portrayal of the real nurses who worked in Toijala in the middle of the civil war in 1918. In front of the artwork I will be able to pay my respects to their work for humanity and to take a moment of silence to wish the best for everyone.

Moninaisuuden sirkus - Circus of Multiplicity

Tekijät:

Nadia D'Ippolito

Silvia Dini Modigliani

Matteo Tiberi

(Yhteistyössä Päivölän Kuvataidelinjan kanssa)

Projektimme on 1) puun ympärille rakentuva hengellisyiden telta, jonka sisällä käydään kuvitteellista dialogia esittämisen tapojen moninaisuudesta. Temppeleä ympäröi 2) mahdollisuuden piiri: alue jossa on punaisia määrittelemättömiä elementtejä, jotka tekevät kaiken mahdolliseksi, kuitenkin strukturoimatta mitään. Aika, luonto ja ihmiset muovaavat ympäristöä tavoillaan. Heitä voidaan havainnoida 3) torneista tai he voivat muuttua havainnoijiksi itse. Tornit ovat luonnonobjekteja, jotka tuottavat kolmannen systeemin tason ja sen myötä lisää mahdollisuuksia.

In English

Our project is (1) a spiritual tent built around a tree which houses an imaginary dialogue about the multiplicity of representation. The temple is surrounded by (2) the Circle of possibility: a zone where red undefined elements stay, making everything possible and nothing is structured. Time, nature and humans will shape the environment in their own way, and they will possibly be observed by voyeurs or become voyeurs themselves from the (3) observation towers: natural objects which announce a third system and more possibilities.

Kotio

Teos tuli ensimmäiseksi 2015

Näkymän yleisöäänestyksessä

Tekijä: Esa Maa
(Kuvataidelinjan oppilaat ja harjoittelija taiteilijan
assistentteina)

Esa Maa on helsinkiläinen kuvataiteilija ja suomalaisen ympäristö- ja maataiteen pioneeri. Häntä haastattelee tässä Näkymän toinen kuraattori Mia Muurimäki.

M: Esa Maa, sinulta saadaan Näkymä – näyttelyyn teos tänä vuonna ensimmäistä kertaa. Sinulla on kuitenkin yhdyside tapahtuman alkuajoille?

E: - Oli mukavaa saada kutsu työpariltasi Satu Kiurulta tulla tekemään teos tähän Utopia-näyttelyyn. Olin tosiaan mukana aivan ensimmäisen näyttelyn alkumetreillä – kävin silloin Taiteilijayhdistys ry:n kutsumana pitämässä luennon ympäristötaiteesta. Muistan että paikallinen taiteilijakunta oli avointa, innostunutta ja energistä. Oli minulle hienoa päästä puhumaan asioista, joihin olin tulenpalavasti sitoutunut. Vuosien varrella olen käynyt katsomassa joitain näyttelyjä, ja ollut iloinen siitä miten alkuaikojen pioneeri-henkisyys on kantanut. Näkymässä on tutkittu ympäristö-, tila- ja maataiteen keinoja hyvin monipuolisesti.

M: Mikä sinulle ympäristötaiteessa on se kiehtovin juttu?

E: - Ympäristötaidetta leimaa sellainen riippumattomuuden eetos. Teokset ovat paikkasidonnaisia ja usein hetkellisiä, niitä on hankala kaupallistaa. Idea, keinot ja materiaalit ovat paikan sanelemia. Olennaista on rohkeus ja halu toimia ympäristössään, tehdä asioita. Ihan varmasti ympäristötaide on ollut vastaisku galleriataiteelle, siinäkin mielessä että se on tehty ihmisten arjessa koettavaksi, tuotu osaksi heidän ympäristöään. Tämä riippumattomuus ja omaehtoisuus on ympäristötaiteen ehdoton vahvuus, mutta seurauksena on tietysti helposti kokonaan rahamaailman sivuuttaminen ja sen sivuuttamaksi tuleminen.

M: Millaista tulevaisuutta toivoisit Näkymälle?

E: - Ensinnäkin toivoisin, että paikalliset taiteilijat pitäisivät tapahtumastaan kiinni. Näin hienoa historiaa ei saa hukata. Näkisin mielelläni tapahtuman myös levittäytyvän kauniista Nahkialan järven puistosta kaupunkimaisempaan maastoon, joutomaille ja teollisuusalueille. Minusta tällaiset unohdetut alueet ovat ihan välttämättömiä kaupungin uudistumiselle, ne kutsuvat meistä esiin odottamattomia toimintatapoja ja ideoita. Ajattelen, että joutomaa on kaupungin alitajunta, jota tarvitaan uusien asioiden keksimiselle. Toivon tekijöille yhä vaan hyviä energioita ja uskallusta myös uudistaa näyttelyä. Sitä taitaa olla jo ilmassa.

M: Haluaisitko lahjoittaa ajatusteoksen Näkymä-näyttelyyn? Tarkoitan sellaista teosta, joka toteutuisi vain mielikuvissa ja jota eivät resurssien puute tai arjen realiteetit rajoittaisi.

E: - Hauska kysymys sikäli, että nykytaideteos voi todella olla myös vain konsepti, kuvaus teoksesta... Tekisin teokseni järvelle. Se olisi olemassa vain otollisissa olosuhteissa, kun ilma olisi tyyni ja luonto lepäisi rauhassa. Näissä harvinaisissa, täydellisissä olosuhteissa tyynen järven keskelle nousisi sumuveistos. Se eläisi vain hetken ja haihtuisi pois. Teokseni olisi lähes täydellisen immateriaalinen, täysin sattumaan nojautuva, katoava. Katoavan taiteen idea on minulle tärkeä.

M: Kiitos tästä hienosta ajatusteoksesta..!

E: - Kiitos hyvän teeman valinnasta. On muistettava, että maailma muuttuu kun sitä muutetaan. Tähän tarvitaan rohkeutta kuvitella vielä olematonta hyvää ja olosuhteista nousevia mahdollisuuksia.

Esa Maa rakensi luonnonmateriaaleista Kotio-installaatioteoksensa Ratamestarin näyttelyalueella sijaitsevaan junanlähettäjän taloon. Apuna monipäiväisessä urakassa olivat Päivölän Kuvataidelinjan harjoittelija Oona Eskeli ja Kuvataidelinjan opiskelijat Rita Pulkkinen ja Päivi Päivi Taipale.

Operation Space Surgery

Tekijä:

Gabriele Gervickaite

(Kuvataidelinjan oppilaat assistentteina)

I think of my body - wires and screws in it, and marks of scalpel on my skin. My studio is a surgery room where I cut up electrical tapes and turn them into torsos. Here I reorganize body parts and bones. By exploring the body as medium, the surgical process as performance and the relationship between the two, I construct a cyborgian organism. I design life-sustaining systems for this hybrid.

My materials - prosthetics, medical corsets, gauze, bandages, adhesive tapes - are marks of personal experiences. They fix memories of anesthesia as an otherworldly exodus. Surgery turns in to a space odyssey, a flight, a trippy departure to other forms of existence. My works are charged with eroticism, because this surgical operation triggers queer intimacies. When bodies get in touch, hierarchies between them, repressed phantasies and silenced phobias are stripped bare.

Gervickaiten teoksen lähtökohtana on idea täydellisestä ruumiista. Hän rakentaa kollaaseja proteesien ja mekaanisten osien koossa pitämistä olennoista ja pohtii kyborgien kohtaloa yhteisöissämme.

Päivölän kuvataidelinja ja matematiikkalinja: Ratamies

Tekijät:

Matematiikkalinjan innovation group

Ottilia Roos

Jonna Salomaa

Nurkassa näkemäsi Ratamiehen haamu on tehty 3D-ohjelmalla ja tuotu älypuhelimesi näytölle koodaajien ja AR –tekniikan avulla (augmented reality = lisätty todellisuus). Teosta on tehty yhteistyönä Nokian Toijalan yksikön, Päivölän kuvataidelinjan ja matematiikkalinjan kanssa, yhdistäen kaikkien erityisosaamista ja innovatiivisuutta.

Nämä tekniikat tulevat muovaamaan ymmärrystämme todellisuuden luonteesta seuraavien kymmenien vuosien kuluessa. Samalla kun tiede riisuu maailmasta mystiikkaa, teknologia tuottaa uusia lumeita ja lumouksia. Ehkäpä tulevaisuudessa historiakin pysyy jatkuvasti tavoitettavissa – Ratamiehen haamun tavoin melkein käsin kosketeltavissa.

In English

The ghost of the Railman that you can see in the corner has been created with a 3D-program and brought to your smart-phone screen with the help of programmers and AR-technology.

These technologies will come to shape our understanding of the nature of reality during the next decades. While science gradually undresses the world from mystique, technology will continue to produce new illusions and enchantments. Maybe in the future history itself will be continually reachable – like the ghost of the Railman, almost within reach of your hands.

*Päivölän opiston Kuvataidelinjan
lopputyö: Kohde - Visual Art School
of Päivölä Institute, Diploma work of
Special studies: Kohde
Teos tuli ensimmäiseksi 2015
Näkymän yleisöäänestyksessä*

*Tekijä:
Ottilia Roos*

Kierrätyskeskus ei kenties ole maailman utooppisin paikka – tai ehkä onkin. Siellä lojuu tavaroita, joissa voi nähdä toisia muotoja, mahdollisuuksia rakentaa omanlaistaan tilaa. Silmät, jotka nyt tuijottavat sinua seinältä ovat muovikupuja Toijalan kierrätyskeskuksesta.

Pohdin teoksessani rehellisyyden merkitystä. Arvostan rehellisyyttä ja suorapuheisuutta yli kaiken ja mieluiten rakentaisin utopian niiden varaan. Uskon, että rehellisyys itselle ja muille auttaisi ratkaisemaan tai ainakin helpottamaan elämässä vastaan tulevia vastoinkäymisiä. Voisimmeko katsoa asioita silmästä silmään? Rikkoutuvatko utopiat suorapuheisuudesta vai voiko se olla hyvän elämän tärkein rakennusaine?

In English

A recycling center might not be the most utopian of places – or maybe it is. One can see other shapes in things laying around, possibilities to

create one's own kind of space. The eyes that now stare at you on the wall are plastic domes from the Toijala Recycling Center. In my artwork I ponder on the meaning of honesty. I appreciate honesty and straightforwardness over anything else and I would prefer to build my utopia on these values. It is my belief, that being honest to oneself and to everyone else would help one to overcome, or at least make it easier, to face future set-backs in life. Could we see things eye to eye? Do utopias break when confronted with honesty, or could honesty in fact be the most important building block of a good life?

Päivölän kuvataidelinjalaisten Ratamestarin talo -projekti osana Näkymä -ympäristötaidetapahtumaa

*Tekijät:
Päivölän kuvataidelinja*

Vanha ratamestari Raiskion talo Toijalan keskustassa täyttyy tänäkin kesänä taiteesta ja elämästä. Alueen kohtalo puhuttaa Akaassa sekä kunnallispolitiikkoja että kuntalaisia. Päivölän kuvataidelinja ottaa kantaa keskusteluun jo toisena vuonna peräkkäin, ottamalla talon taiteen tekemisen paikaksi ja osaksi Näkymä –ympäristötaidetapahtumaa.

Ratamestarin talo on kokonaistaideteos, jossa talon sisä- ja ulkotilat sekä sitä ympäröivä alue avautuvat taiteen tekemiselle ja kokemiselle. Talon taidetarjonnan suunnittelu ja toteuttaminen on pitkälti Päivölän opiskelijoiden vastuulla. Opiskelijat ovat työstäneet muun opiskelun ohella tammikuusta 2015 lähtien Näkymän Utopia –teemaa. Vieraileviksi taiteilijoiksi kuvataidelinjalaiset saivat tänä vuonna valokuvaaja Irmeli Huhtalan, kuvataiteilija Johanna Laajan, Jonna Salomaan ja dokumenttikuvaaja Tatu Heinämäen. Yhteistyö Toijalan Nokian yksikön kanssa on mahdollistanut aivan uudenlainen teoksen luomisen AR –tekniikan avulla (augmented reality = lisätty

todellisuus). Tämän ainutlaatuisen Ratamestarin haamu –teoksen ovat ideoineet ja toteuttaneet Nokian kanssa yhteistyönä Päivölän kuvataide ja matematiikka linjat.

Taiteen lisäksi talossa on pientä kahvilatoimintaa viikon jokaisena päivänä. Talo ja sen pihapiiri ovat avoinna vierailijoille koko kesän ajan. Sisäänpääsy on maksuton. Tervetuloa nauttimaan taiteesta ja vanhan Toijalan miljööstä.

In English

This summer the old Railman's house in the center of Toijala will be filled with art and life. The fate of the area is a hot topic for both municipal politicians and local residents. The Visual Arts programme of Päivölä Institute has taken a stand in the discussion for the second year in row by using the house as a place for creating art for the Näkymä environmental art exhibition.

The Railman's house is a total work of art where the interior, exterior and the yard of the house have been opened up to creating and experiencing art. Artworks have been mainly designed and created by Päivölä students. On top of their studies, the students have been working on the theme of Utopia for Näkymä since January 2015. This year the visiting artists are photographer Irmeli Huhtala, visual artist Johanna Laaja and documentary photographer Tatu Heinämäki.

In addition to art, a small-scale cafeteria will be open daily. The Railman's house and its yard are open for free to guests during the whole summer. Feel welcome to enjoy the art and the milieu of the old Toijala!

Näkymä 2015 pystytyksen videokooste

*Tekijä:
Tatu Heinämäki*

Tatu Heinämäki on ohjannut, kuvannut ja editoinut Näkymä 2015 -ympäristötaitetapahtuman teosten pystytysprosessia. Apuna kuvauksissa hänellä on ollut Päivölän kuvataidelinjan oppilaita

In English

The Making of Näkymä 2015 –video was directed, shot and edited by Tatu Heinämäki. The students from Visual Art School of Päivölä Institute assisted him in the process.

WWW.NAKYMA.FI

Taiteen edistämiskeskus
Centret för konstfrämjande
Arts Promotion Centre Finland

PÄIVÄLÄ
www.paivola.fi

